

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש פלוני

נגד

משיבה פלונית

פסק דין

- 1
- 2 1. בפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת
- 3 הבכירה שושנה ברגר) מיום 26/12/17 ב-תמ"ש 21514-08-15, במסגרתה קבע כהאי לי שנא:
- 4 "נוכח העובדה שתלוי ועומד בעניינם של הצדדים בבית הדין הרבני הגדול,
- 5 ערעור לעניין גובה סכום הכתובה הפיצויים שהתובעת עותרת להם, ערעור
- 6 אשר תלוי ועומד וקבוע לדיון ביום 17.1.18, נוכח הסכמות הצדדים מיום
- 7 8.12.12 [תוקן ל"יום 8.12.12", ח"ש], אשר קיבלו תוקף של החלטה [תוקן
- 8 ל"יתוקף של פס"ד", ח"ש] על ידי בית הדין הרבני, מכוח כלל כיבוד
- 9 הערכאות, חובתו של בית המשפט להמתין להכרעת בית הדין הרבני הגדול
- 10 בנדון.
- 11 לאחר ההכרעה כאמור, ניתן יהיה לדון עניינית בתביעת הנתבע [המבקש
- 12 כאן, ח"ש].
- 13 ככל שיש לנתבע טענות כנגד ההסכם, יתכבד ויגישן לבית הדין הרבני אשר
- 14 בפניו נחתם ההסכם ואושר על ידו.
- 15 אי לכך, המשך הדיון בתביעת הנתבע יתקיים במועד שנקבע כאמור לדיון
- 16 בתיק הקשור ביום 5.2.18..."
- 17 (בעקבות בקשת המבקש תיקנה השופטת קמא, בהחלטה מיום 14.1.18, את פרטי ההחלטה
- 18 כמפורט בגוף ההחלטה כנ"ל).
- 19
- 20 רקע והחלטת השופטת קמא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

2. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 24.2.77 ומנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים, כולם כיום בגירים.
3. ביום 31.1.2005 התגרשו הצדדים. המבקש עזב את דירת הצדדים בחיפה (להלן: "הדירה") והמשיבה ושלושת ילדיה נשארו לגור בה, וחלקם מתגוררים בה עד היום. הצדדים ממשיכים לנהל הליכים בערכאות השונות, הן בבית המשפט והן בבית הדין הרבני. המחלוקת בין הצדדים ניטשה על גובה סכום הכתובה והפיצויים שהמשיבה עותרת להם בבית הדין הרבני, ומחלוקת נוספת המתדיינת בבית משפט קמא בדבר מינוי כונס נכסים לאחר החלטה על פירוק השיתוף בדירה.
4. ההחלטה בדבר פירוק השיתוף בדירת הצדדים התקבלה במסגרת פסק הדין של בימ"ש קמא מיום 1.11.2011 (בתיקי תמ"ש 36836/98 ; 36864/98 ו-36865/98), ואושרה אף בפסק דין מיום 29.4.2012 של בית המשפט המחוזי כאן בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים (עמ"ש 42206-12-11).

בפסק דין זה ציין בית המשפט המחוזי כי :

"עיכוב ביצוע הפירוק עד לאחר פסיקה של בית הדין הרבני בעניין

הכתובה

23. לא מצאתי ממש בטענות האשה, כי יש לעכב את הפירוק בדירת הזוג עד לאחר שיינתן פסק דינו של בית הדין הרבני בעניין הכתובה. הגיע הזמן, לאחר 14 שנים של פירוד ופסק דין משנת 2002 של השופט בן חמו, לאפשר לכל אחד מבני הזוג ליהנות מרכושו. ככל שתזכה המערערת בתביעתה לכתובה, היא תוכל להפרע מהערבות, שלטענת המשיב ערכה כיום כ- 350,000 ₪, אשר הופקדה בקופת בית הדין הרבני על מנת להבטיח את כתובתה של המערערת".

5. במקביל התנהל הליך בבית הדין הרבני האזורי, בתביעת המשיבה לכתובה ולפיצוי. ביום 8.2.12 חתמו הצדדים על מסמך שכותרתו "הסכם" המבטא הסכמה דיונית, שקיבלה באותו יום תוקף של החלטה מאת בית הדין הרבני האזורי בחיפה (להלן: "בית הדין") (להלן: "ההסכמה הדיונית"). מפאת חשיבותה, אביא את ההסכמה הדיונית כלשונה:

"הסכם"

הצדדים הגיעו להסכמה דיונית כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

8. כאן המקום לציין כי המבקש תקף את תוקפה של ההסכמה הדיונית וביקש, במסגרת בקשת רשות הערעור דנן, להורות כי היא "פסולה/לא חוקית, אין ולא הייתה לה תוקף". אין מקום לדון בטענות אלה של המבקש, בעניין ההסכמה הדיונית, תוקפה וחוקיותה, מאחר שהסכמה זו נוצרה וקיבלה תוקף של פסק דין במסגרת ההליך בבית הדין, ובית משפט זה לא יושב כערכאת ערעור על בית הדין. כפי שאף הוסבר והובהר למבקש בהחלטת השופטת קמא, ככל שברצונו לתקוף את ההסכמה ותוקפה, עליו לעשות כן במישרין בבית הדין.

אדון, אם כן, אך ורק בטענות המבקש באשר להחלטת כב' השופטת קמא.

עיקר טענות המשיבה בתשובתה

9. ביקשתי, וקיבלתי, את תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור. להלן תמצית טענות המשיבה:

א. דין בקשת רשות הערעור להידחות על הסף, שכן מטרתה לבטל הסכם דיוני שנחתם בין הצדדים והינו שריר וקיים עקב פסק הדין של בית הדין שנתן לו תוקף.

כמו-כן, ההסכמה הדיונית השתכללה כדי הסכם בכתב בהתאם לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים"), והמבקש הפגין חוסר תום לב עת חתם על ההסכם.

ב. החלטת בית המשפט קמא, בבקשת המבקש למינוי כונס נכסים ניטרלי, הינה ברורה. חובת ביהמ"ש להמתין לפסיקתו הסופית של בית הדין הרבני לערעורים, מכוח כיבוד ההסכם וכיבוד הערכאות.

ג. אין ערכאה זו יושבת כערכאת ערעור על בית הדין, ואחת כמה וכמה שלא על החלטות ביניים של בית הדין.

ד. יתר טענות המבקש מוכחות מחוסר רלוונטיות.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובתשובת המשיבה, החלטתי ליתן רשות ערעור מכוח סמכותי על פי סעיף 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, ולדון בבקשה כבערעור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

- 1 שוכנעתי לקבל את הערעור, במובן זה שאני מורה על החזרת הדיון בבקשת המבקש למינוי
2 כונס נכסים שיפעל לפירוק השיתוף בדירת הצדדים, לבית משפט קמא, ללא צורך
3 בהמתנה להכרעת בית הדין הרבני הגדול בערעור המשיבה, וללא כל תלות בתוצאת
4 הערעור.
- 5 להלן אפרט נימוקיי.
- 6 אתחיל בכך שאומר, כי צודקת המשיבה בתשובתה, כשציינה שאת ההסכמה הדיונית יש .11
7 לבחון על-פי דיני החוזים. לכן יש להחיל עליה את הוראת סעיף 25(א) לחוק החוזים, על-
8 פיו:
- 9 "חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא
10 משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם
11 של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה
12 בהתאם ללשונו".
- 13
- 14 מסעיף זה נלמד כי ללשון החוזה חשיבות ראשונית.
- 15 היינו, הפרשנות העדיפה לאומד דעתם של הצדדים צריכה להיות מלשון החוזה. רק אם
16 אומד דעתם של הצדדים אינו משתמע מפורשות מלשון החוזה נפנה לפרשו כפי שהוא
17 משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין.
- 18 כך גם מורה לנו הפסיקה העדכנית.
- 19 ראה לדוגמא:
- 20 ע"א 954/15 י.ע עדן סנטר ואח' נ' עלרונט בע"מ (26.11.15).
- 21 במקרה דנן לטעמי לשון ההסכמה הדיונית ברורה. היא מדברת על עיכוב במכירת הדירה או
22 במינוי כונס נכסים "עד למתן פסק דין בענין הכתובה והפיצוי, ע"י בית הדין". היינו – עד
23 למתן פסק דין בבית הדין האזורי ללא המתנה, במקרה של ערעור, לפסק דין של בית הדין
24 הגבוה לערעורים.
- 25 זאת נלמד מלשון ההסכמה כדלקמן:
- 26 א. "פסק דין" – ולא "פסק דין חלוט". היינו – לא הייתה הסכמה להמשך עיכוב
27 מכירת הדירה או מינוי כונס נכסים במקרה של הגשת ערעור על פסק דינו של בית
28 הדין האזורי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

- 1 **ב. "ע"י בית הדין" – ולא "ע"י בית הדין ובית הדין הגבוה לערעורים, ככל שיוחלט**
2 **על הגשת ערעור".** היינו – ההסכמה הדיונית הייתה להמתנה עד לפסק דינו של בית
3 הדין האזורי, אך לא מעבר לכך, ככל שיוחלט ע"י המשיבה על הגשת ערעור על פסק
4 הדין האמור.
- 5 13. לכן, משניתן פסק דינו של בית הדין האזורי מוצתה ההסכמה הדיונית, ובית משפט קמא
6 היה יכול ורשאי, ללא חשש מכלל כיבוד הערכאות, לדון בתביעת המבקש למינוי כונס
7 נכסים למכירת הדירה.
- 8 14. לאותה תוצאה נגיע גם אם נסבור כי לשון ההסכמה הדיונית אינה ברורה, ואינה מחייבת
9 המסקנה שפורטה בסעיפים 12-13 לעיל.
- 10 במקרה כזה נבחן את אומד דעת הצדדים **"כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות**
11 **העניין"**, כהוראת סעיף 25(א) לחוק החוזים המצוטט לעיל.
- 12 במקרה כזה נבחן את אומד דעת הצדדים תוך בחינת הנסיבות החיצוניות להסכם, לרבות
13 הנסיבות שקדמו לחתימתו של ההסכם [ע"א 8300/15 רשות הפיתוח נ' לבנין מוצרי מלט
14 בע"מ (29.8.17)].
- 15
- 16 15. אם ניישם הלכה זו למקרה דנן נמצא כדלקמן:
- 17 א. המבקש הגיע לדיון בו הושגה ההסכמה הדיונית, בתאריך 8.2.12 לאחר שכבר אחז
18 בידיו את החלטת בית משפט קמא מיום 1.11.2011 על פירוק השיתוף בדירה
19 (שערעור עליה נדחה ע"י ערכאת הערעור כמצוין בסעיף 4 לעיל).
- 20 ב. עיון בפרוטוקול בית הדין מיום 8.2.12, בו הושגה ההסכמה הדיונית, מלמד כי לא
21 בנקל הסכימה ב"כ המבקש (הנתבע שם) להסכמה הדיונית (ראה שורות 47-53
22 לפרוטוקול).
- 23 בסופו של דבר מה ששכנע את ב"כ הנתבע להסכים להסכמה הדיונית הייתה
24 אמירתו של בית הדין כי: **"אנחנו שומעים היום את התביעה ובתוך ימים יצא פסק**
25 **דין"** (שורה 54).
- 26 זו מסקנתי, שכן מיד לאחר אמירה זו של בית הדין הסכימה ב"כ המבקש (הנתבע
27 שם) להסכמה הדיונית. היא כנראה סמכה על הבטחת בית הדין כי העיכוב
28 במכירת הדירה יהיה מספר ימים עד מתן פסק הדין ע"י בית הדין.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-01-23073 פלוני נ' פלונית

1
2
3
4
5
6
7
8

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שנות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ח, 01 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט

9
10
11
12
13